

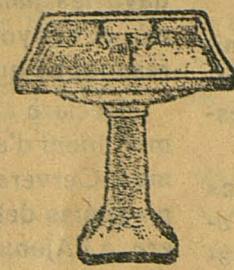
FABRICA DE MIRALLS

de totes menes amb tots els muntatges
MAGATZEMS

Cardona & Munné S. A.

Av. República 44 - Teléfon 1622
LLEIDA

LA JORNADA

Any VI-Núm. 409 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 15 cèntims
LLEIDA, dimarts 15 de gener de 1935. Redacció i Administració: Blondel, 34.

Franqueig concertat

LAVABOS,
WATERS, etc.
de tots tipus i preus.
MAGATZEMS

Cardona & Munné S. A.

Av. República 44 - Tlèf. 1622
LLEIDA

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Una suspensió temporal de "LA JORNADA"

Els nostres habituals lectors, avui tindran una sorpresa: la de saber que durant cert temps, LA JORNADA deixarà de publicar-se.

Quins motius tenim per a prendre aqueixa decisió? Es molt difícil, en els moments actuals, que ho poguem explicar degudament als nostres amics, i ens refiem que amb la seva intuïció ho comprendran.

No es tracta de dificultats econòmiques. LA JORNADA, com totes les publicacions periodístiques, es ressent de les dificultats de l'hora present, de fonda crisi. Però el nostre periòdic, administrat sobria i honestament, sense arribar a una gran prosperitat, cobreix folgadament les seves despeses, malgrat l'escassetat de l'anunci, i això ha estat possible, en primer lloc, per comptar amb una massa de 1.200 subscriptors fidels i segurs, i en segon terme perquè tots els que hi escriuen o bé l'administren ho fan amb tota generositat. Consti, doncs, ben clarament, que la suspensió temporal no té res a veure amb diners. Tant és així, que quan hagin desaparegut els motius que ara ens porten a interrompre la seva publicació, hi haurà una base econòmica per a reanudar-la. Per això preguem amb veritable interès als nostres abonats que atenguin les indicacions de l'Administració a fi de saldar els seus atrassos. Tot el que es recapti, junt amb l'existència actual, pot formar un respectable fons de reserva per a ulteriors resolucions.

Tampoc ens hi obliga cap motiu d'ordre ideal o polític. La nostra història és prou llarga i neta per a que ni de lluny pugui sospitar-se que estem cansats o espiritualment afeblits. No, amics, res de tot això. Som els mateixos enamorats de l'ideal pel triomf del qual hem lluitat molts anys, i pel qual lluitarem fins el darrer moment de la nostra vida.

I doncs?—diren.

Doncs es tracta, més que res, i gairebé exclusivament, d'una qüestió de dignitat. Avui és terrible redactar un periòdic, especialment un periòdic que no es resigna fàcilment a trobar-ho tot bé i a veure-ho tot de color de rosa. Si el lector s'adona del llastimós espectacle que ofereix la major part de la premsa, potser entrellucará el que ens passa i el que ens mou a un temporal silenci. No podem dir res més.

Ens hem explicat amb tota sinceritat possible i estem segurs que els fidels i nombrosos amics que han ajudat fins avui LA JORNADA, seguiran fent-ho quan arribi l'hora de reemprendre la feina. Aqueixa hora, és pròxima? és llunyana? No ho podem dir, perquè no depèn de nosaltres. Però durant aquest temps, els lectors nostres trobaran a La Humanitat o a La Publicitat, diaris que recomanem amb tot interès freqüents notes informatives de les terres lleidatanes.

Salut, amics; gràcies a tots i fins un altre dia.

El Consell de guerra contra el senyor Antoni Vives, ex-alcalde popular de Lleida

El fiscal demana per al processat, dotze anys i un dia de presó, i l'advocat defensor, en un documentat i impressionant al·legat, l'absolució.

Per tal d'assistir al Consell de guerra convocat pel dissabte passat a Barcelona, en el qual s'havia de jutjar l'actuació del senyor Antoni Vives Estover, durant la nit del sis d'octubre pròxim passat, el que fou digne i veritablement popular alcalde de Lleida, sortí dimecres dia nou cap a Barcelona en el lleuger de les 5 i 10 de la tarda.

Foren nombroses les persones de distinta significació política i social, així com representacions d'entitats, que anaren a saludar-lo a la presó al matí, hores abans de la seva sortida, palesant així les moltes simpaties que el seu nom coneixia.

Després de dinar, en un auto, acompanyat de la seva esposa, del seu defensor senyor Jené Aixalà i d'un oficial de la Guàrdia civil, es traslladà a l'estació.

Allí s'hi havia reunit una gran generació d'amics particulars i polítics, que volgueren saludar-lo efusivament, el senyor Vives, amb l'emoció comprensible, però completament serè, corresponia a tals proves d'afecte, que s'intensificaren en arrencar el tren.

Ens plau manifestar que per part de l'autoritat, tant durant el viatge, com en arribar a Barcelona, l'ex-alcalde popular de Lleida fou objecte de les més delicades atencions, una d'elles, la de deixar-lo distingit a l'«Uruguai» en lloc de la presó, on anava destinat.

Fins al dia del Consell de guerra, a Barcelona, el senyor Vives ha estat visitadíssim per moltes persones que s'han fet un honor d'anar-lo a saludar.

El Consell de guerra

Dissabte, a les quatre de la tarda, tal com estava anunciat, a la sala de Consells de l'edifici de Dependències militars, de Barcelona, tingué lloc el Consell de guerra d'oficials generals, es veigé la causa instruïda contra l'ex-alcalde de Lleida, senyor Antoni Vives Estover, pel suposat delictes de rebel·lió militar.

Espectació

Molt abans de l'hora anunciada, la dependència situada al costat de la Sala d'actes de les Dependències Militars estava plena de nombrosos ciutadans, especialment senyores, que volien presenciar l'acte.

Al mateix lloc hi havia des de dos quarts de quatre de la tarda, un piquet de tropa amb la baioneta calada, a les ordres d'un oficial designat pel coronel d'infanteria del regiment n.º 10.

El Tribunal

Formaven el Tribunal el general, senyor Sebastià Pozas Perea, que presidia; de vocals actuaren els generals senyors Frederic de Miquel Lacour i Angel de San Pedro Aymat; els coronels, senyors Josep Llanas Quintilla, Silveri Cañadas Valdés i Crispulo Moracho Arregui; de suplents, els coronels, senyors Pere Escalera Hasperu i Fermí Espallargas Barber; de vocal ponent, l'auditor de brigada, senyor Ignasi Grau Singla; de fiscal, el jurídic militar de la Divisió, i de defensor, l'advocat senyor Francesc de P. Jené Aixalà.

Instruí la causa el tinent coronel d'Enginyers, senyor Josep Combelles Bergós i defensà el processat l'advocat senyor Francesc de P. Jené Aixalà.

El processat, senyor Antoni Vives, estava assegut en una cadira davant mateix del President del Tribunal. Vestia un abric fosc i portava un tapabocals al coll i demostrava una gran serenitat.

El general Pozas obrí l'acte i seguidament començà la lectura de l'apuntament.

L'apuntament

El jutge instructor, tinent coronel d'Enginyers, senyor Josep Combelles, donà començament a la lectura de l'apuntament, del qual resulta que el dia 6 d'octubre passat el processat proclamà a l'Ajuntament de Lleida l'«Estat Català», dintre de la República Federal espanyola.

Figura en primer lloc la declaració del processat, que reconeix que és cert que proclamà l'«Estat Català» dintre de la República Federal espanyola, però que això ho féu obeint ordres donades pel senyor Companys per mitjà de la Ràdio.

Seguiren després declaracions dels consellers, els quals diuen que foren citats per a la proclamació que antecedeix.

Després amplia la seva declaració l'alcalde senyor Vives dient que després de la proclamació de l'«Estat Català» feta pel senyor Companys, estigué a la Comissaria de la Generalitat, on el senyor Martí Cabot li ordenà que fes ell la mateixa declaració. Que per això, el que ell féu no fou més que ratificar el que ja havia fet el President de la Generalitat.

Diu que no s'assabentà de l'estat de guerra. Que abans de l'esmentada proclamació, s'assabentà per alguns consellers, que uns individus armats estaven practicant escorcolls per la ciutat, per la qual cosa cridà al senyor Martí Cabot i aconseguí que es donessin ordres que sortís la guàrdia civil, davant l'amenaça del declarant que de no restablir-se el principi d'autoritat per l'esmentat senyor Cabot, intentaria fer-ho l'Ajuntament amb els seus mitjans.

Afegeix que tornà a l'Ajuntament a les set del matí i en arribar a ell es trobà la guàrdia civil al comandament d'un tinent, el qual li digué que quedava detingut, a la qual cosa contestà que era l'alcalde i anava a l'Ajuntament i es posà a més a la seva disposició, donant-li paraula de cavaller que res li ocorreria per a fer-li lliurament de l'edifici.

Segueixen després les declaracions de consellers i manifesten tots que, si el senyor Vives proclamà l'«Estat Català» fou per obeir ordres superiors.

Continua dient que la mateixa nit del dia 6 es presentà Braquer qui, en nom del Comissari d'Ordre Públic, li ordenà que li lliurés l'armament llarg que la guàrdia urbana posseïa, a la qual cosa en principi es negà, però davant les ordres comminatòries, que és clar procedien de les autoritats, va haver de lliurar-lo.

Que després d'això marxà al seu domicili, però ordenant prèviament al cap de la guàrdia urbana que si es presentaven a l'Ajuntament forces de l'Estat o de l'Exèrcit, no els oposessin cap resistència.

El tinent de la guàrdia civil senyor Josep Alvarez ratifica allò manifestat pel senyor Vives en la seva declaració i diu que és cert que aquest no oferí cap resistència, sinó que li facilità el compliment de la missió que tenia d'apoderar-se de l'Ajuntament.

En el mateix sentit favorable al processat declara el tinent d'infanteria senyor López Fontanals.

Figuren també en l'apuntament diversos certificats de diferents entitats que abonen la conducta intaxtable del processat i una d'elles demostrativa que l'any 1930 el senyor Vives fou designat pel Govern Berenguer, diputat provincial en representació de la Cambra de Comerç.

També figura en l'apuntament, l'escrit de conclusions provisionals del fiscal, en el qual aquest, eslimant l'existència

(Segueix a la 2.ª plana)

BANCA LLORENS

Negocia els Cupons de l'Estat del pròxim venciment de data 15 febrer 1935.

Caixes de Lloguer des de 18 pessetes a l'any.

Llibretes d'Estalvi al 3% d'interès anual.

Imposicions a plaç fixe al 4% d'interès anual.

NOTA IMPRTANT:

En virtut de les recents disposicions del Consell Superior Bancari, obligatòries per a tota la Banca operant a Espanya, el tipus màxim d'interès abonable a les llibretes d'Estalvi, és del 3% anual.

A conseqüència d'això, les llibretes al 3 1/2% de la BANCA LLORENS, queden reduïdes automàticament al 3% i en canvi, pel successiu, els interessos es liquiden per quinzenes en lloc de per mesos com abans.

Lleida, gener de 1935.

BANCA LLORENS

(Ve de la 1.ª plana)

cia d'un delict de rebel·lió militar, sol·licita la pena de reclusió temporal i pagament de responsabilitats civils.

En l'escriu de conclusions provisionals del defensor, aquesi nega els fets com a constitutius de delict i sol·licita la lliure absolució.

La lectura de l'apuntament, que fou escoltada pel públic i el Tribunal amb gran atenció, durà exactament dues hores.

A continuació comença

I a prova testifical

El processat a preguntes del president del tribunal digué que els 30 fusells que hi havia al quarteret de la guàrdia urbana i que se n'endugué un delegat del Comissari d'Ordre Públic estaven tancats en un armari.

Digué també que ell des d'una finestra de l'Ajuntament de Lleida no féu res més que comunicar a la multitud que allí s'havia aplegat que el President de la Generalitat a Barcelona i el Comissari de la Generalitat a Lleida havien proclamat l'«Estat Català» dintre la República Federal espanyola.

Això ho féu per ordre del Comissari de la Generalitat a Lleida.

A preguntes del defensor afegí que a l'interior de l'edifici de l'Ajuntament quan hi entrà la força, no hi havia cap element estrany.

Seguidament fou cridat a declarar el senyor Josep Maties Solana ex regidor.

Digué que el dia 6 d'octubre, a les 12 del migdia, en passar pel pont veié uns individus, joves, armats, que es corcollaven tots els que per allí passaven i, en veure això, anà de seguida a denunciar el cas a l'Alcalde. El senyor Vives, donant proves d'una gran indignació va telefonar al Comissari d'Ordre Públic i, en veure que se li contestava amb evasives va demanar a dos regidors, els senyors Cervera i Barberà per tal que hi anessin personalment demanant-li que prenguéssin les precaucions oportunes per a tallar aquell estat de coses amb tota energia.

Seguí dient el testimoni que pogué comprovar com al cap d'una hora sortien al carrer forces de la guàrdia civil que restabliren l'ordre, únicament amb la seva presència sense necessitat de recórrer a la violència.

Creu que això fou resultat de la gestió ordenada per l'Alcalde.

Comparegué a declarar, seguidament, l'ex regidor Juli Barberà Castellà. A preguntes del president i de l'advocat defensor declarà que a les dotze del migdia del dia 6 d'octubre ell es trobava a l'Ajuntament quan es va presentar el senyor Maties Solana a denunciar el fet a què es referí l'esmentat senyor en declarar anteriorment. Aleshores l'Alcalde telefonà enèrgicament a la Comissaria d'Ordre Públic i no fiant-se, segons li semblà, del que allí li contestaren, li pregà a ell i al senyor Cervera que fessin la mercè d'anar-hi personalment i en nom seu.

Parlaren amb el Comissari i aconseguiren que sortís al carrer la guàrdia civil i restablís l'ordre.

Seguí declarant a preguntes que se li feien que durant la nit, després dels fets consignats, no fou pertorbat l'ordre públic. El fiscal li preguntà si recor-

dava les paraules que pronuncià el senyor Vives al balcó i respongué que no.

Declarà a continuació el primer tinent d'alcalde senyor Ramon Cervera Pinyol. Digué, a preguntes del Tribunal, que ell era a l'Ajuntament la nit del 6 d'octubre però que no havia estat convocat per ningú. Com els testimonis anteriors ratificà que el senyor Vives havia telefonat a la Comissaria d'Ordre Públic per tal que fos restablert l'ordre.

Afegí que ell i el senyor Barberà parlaren amb el Comissari i li digueren de part de l'Alcalde que si no manava la sortida de forces ells, disposant de la guàrdia urbana armada, implantarien l'ordre fins on poguessin.

Davant d'ells i a requeriment seu parlà amb el cap de la guàrdia civil i passa ben poca estona quan aquelles forces sortiren i feren dispersar els grups de revoltats.

A preguntes del fiscal digué que havien passat més de dues hores de la proclamació feta pel Comissari de l'«Estat Català» dintre la República Federal quan el senyor Vives en donà compte des del balcó als ciutadans que s'havien aplegat davant l'edifici de l'Ajuntament.

A l'Ajuntament, després del parlament de l'Alcalde no hi restà ningú més que els guàrdies urbans, car el senyor Vives havia ordenat que sortissin totes les altres persones i quan la guàrdia civil entrà a l'Ajuntament, al matí següent, a Lleida no hi havia hagut ni un sol tret.

Declarà després el Cap de la guàrdia urbana, senyor Josep Gilart. Preguntat per l'advocat defensor digué que la nit del 6 d'octubre es trobava a l'interior de l'Ajuntament prestant servei i que cap a les 12 es presentà el senyor Braquer acompanyat d'una parella de guàrdies d'assalt i de diversos individus armats i el requerí en nom del Comissari d'Ordre Públic, per tal que li lliurés les armes llargues de la guàrdia urbana a la qual cosa es negà.

L'esmentat senyor féu el mateix requeriment a l'Alcalde que, també s'hi negà i sostingueren una forta discussió. Després d'aquesta discussió el senyor Vives cedí però li pregà que en deixés unes quantes per a la custòdia de l'Ajuntament.

Després d'això l'Alcalde li manà que tanqués les portes de l'Ajuntament i que no deixés entrar ningú més que a la tropa o a la guàrdia civil. A la matí-nada, a resultes de sentir-se uns trets, el senyor Vives li retirà la mateixa ordre i al cap de poc entrà a l'edifici amb un oficial de la guàrdia civil i en sortir l'esmentat oficial l'alcalde li pregà que deixés alguna força per tal de defensar l'Ajuntament contra els revoltats i així es féu.

Cità el cas que poca estona després els números de la guàrdia civil feren foc contra els revolucionaris des del terrat de l'Ajuntament.

Informe del fiscal

El fiscal estimà els fets ocorreguts com un delict de rebel·lió militar per al qual li demanà la pena de 12 anys i un dia de presó.

Recolzà les seves conclusions dient que el processat havia proclamat l'«Estat Català» obeint ordres d'un Govern rebel i d'un Comissari que depenia de l'esmentat Govern i per tant, il·legals.

Com sigui que no consultà abans amb el Comissari, per a ell recau tota la responsabilitat que fixen els articles 237 i 240 del Codi de Justícia Militar.

Parlament del defensor

En posar-se a parlar el senyor Gené, advocat defensor del processat, l'expectació i el silenci regnants, augmentaren, encara, si és que això era possible.

Començà el seu informe saludant el Tribunal i el fiscal. Es referí tot seguit a la seva llarga amistat amb el processat, que data de l'infantesa i digué que no podia referir-se a les gestes portades a cap en campanya ni a les condecoracions o ascensos obtinguts per no tractar-se d'un home que exercís la carrera militar.

Es un home civil, digué, un ciutadà que si obrà com obrà el dia que ens ocupa, fou per evitar mals majors i, amb tot i això, des del dia 7 d'octubre espera recluir la celebració d'aquest consell de guerra que, no hi ha dubte, ha d'ésser la seva llibertat.

Compta prop de 50 anys, tots ells viscuts honestament a Lleida. De petit començà a treballar al comerç ajudant a viure la seva mare mereixent els elogis de tots els ciutadans que el coneixien.

Antoni Vives, al que jo defenso i amb tot i les seves idees, en temps del general Berenguer tot i que a la Cambra de Comerç de Lleida hi havia elements de totes les ideologies polítiques, fou designat per unanimitat per a representar la Diputació Provincial. Ha ocupat lloc merescut en diverses juntes administratives d'institucions mercantils i fou honorat amb la delegació a Lleida del Banc Vitalici d'Espanya.

L'Escola del Treball de Lleida que mereix l'admiraçió de tot Catalunya ha tingut en ell un decidit protector i amb el beneplàcit de professors i alumnes fou nomenat President Honorari.

L'oficial de l'exèrcit que el substituï a l'Alcaldia, en veure l'obra realitzada, no ha pogut per menys que fer-ne grans elogis tal com consta en el sumari.

A Lleida, —seguí dient—, com en altres llocs hi havia una vaga general i les forces governatives deixaren que elements irresponsables s'apoderessin de la ciutat. Durant tot el matí del dia 6 d'octubre no es veié pels carrers ni una sola autoritat fins que l'acció del meu patrocinat féu que patrullés la guàrdia civil i es restablís l'ordre tal com consta en la prova testifical.

Quan menys s'ho podia esperar, el senyor Vives s'assabentà de la proclamació de la República Federal feta des del Palau de la Generalitat pel senyor Lluís Companys. Sorpresos per aquest acte, tots els que es trobaven a l'Ajuntament en aquells moments se n'anaren i el senyor Vives, partidari de tota la vida de la República Federal, però contrari de tota violència car tení us dels articles de la Constitució vigent, es podia implantar legalment i sense disturbis.

Pocs moments després de fer-ho el senyor Companys a Barcelona ho féu el Comissari d'Ordre Públic a Lleida i dues hores després l'Alcalde obeeint ordres del seu superior geràrquic ho comunicà al poble des del balcó de l'Ajuntament.

¿Com podia el meu patrocinat provocar o invitar a la rebel·lió com ha dit el senyor fiscal?

La rebel·lió en tot cas l'hauria provocat a Lleida el primer que proclamà la República Federal.

El senyor Vives es limità a obeir, com feren alguns funcionaris que anteriors consells de guerra han absolt justament.

Es referí a continuació a les armes de la guàrdia urbana i digué que si foren lliurades a un delegat del Comissari de la Generalitat va ésser per un cas d'obediència i malgrat això no les lliurà sinó després d'una violenta discussió i, encara, ordenà que se'n quedessin unes quantes per a defensar l'Ajuntament.

Féu referència a que entrà a l'Ajuntament la matí-nada del 7 d'octubre amb un oficial de la guàrdia civil que el deixà en llibertat car en la seva actuació no hi sabé veure matèria delictiva.

Acabà el seu parlament dient que el senyor Vives no havia estat res més que una víctima de l'obediència i que, ara, amagats els veritables culpables el representant del ministeri fiscal vol veure en ell l'autor d'un delict que no cometé, car tot el que féu es resumeix a acatar les ordres d'una autoritat constituïda fins que una altra autoritat es féu càrrec del nomenament i a la qual també obeí, també, noblement, car l'ex-Alcalde de Lleida no és el revolucionari que apareixia fa uns moments davant el Tribunal, en el transcurs del discurs del senyor fiscal, sinó un home que ha fet una gran obra constructiva durant la seva actuació a l'Ajuntament de la qual responen tots els ciutadans de Lleida.

Després de les conclusions, el defensor demanà per al seu patrocinat l'absolució i, en tot cas, si se'l creu culpable d'haver obeït ordres que no havia d'obeir, la pena de sis mesos i un dia de presó.

L'informe del senyor Jené produí gran impressió per la seva força dialèctica i merescué unànims elogis. Ens plau molt fer-ho constar i el felicitem ben efusivament.

El President del Tribunal preguntà al processat si volia fer ús de la paraula, a la qual cosa respongué negativament.

La sentència

Després del discurs de l'advocat defensor, fou desallotjada la sala i el Tribunal va refrantar-se a deliberar.

Segons informes particulars, sembla que el senyor Antoni Vives serà condemnat a la pena de sis mesos i un dia de presó i 10.000 pessetes per la responsabilitat civil.

La sentència no es farà, però, pública, fins que l'aprovi la Superioritat.

Els republicans d' guerra catalans han de llegir els periòdics

La Humanitat

La Publicitat

L'ànima catalana de Pi i Margall

Si, anant més enllà de les qualitats de l'estil de Pi i Margall, examinem les qualitats del seu esperit, trobarem que denoten una personalitat profundament catalana. Aquelles qualitats que acostumem a presentar com a característiques del caràcter català, les trobem, ben marcades, en l'esperit de Pi i Margall.

La sobrietat del seu estil, que és sinó una manifestació de la seva catalanitat? Ell no era ostentós, ni abundant. No tenia la vanitat de la forma literària enlluernadora. Era enemic de les pompes externes en la seva vida i en el seu estil. Viví, parlava i escrivia austerament.

La modestia de la seva vida i la sobrietat del seu estil coexistien, però, amb un gran amor a la pulcritud. La modestia anava unida a un gran amor de l'agencament. El seu vestit era net, com era net el seu estil.

Tenia, d'altra banda, la gran virtut del treball. La seva vida estava absorbida per les feines diàries; i quan ja era en l'últim decenni de la seva vida, en el temps en què altres volen gaudir del repòs ben guanyat, ell va fundar un setmanari i gairebé tot sol va escriure'l durant deu anys.

Una qualitat que és força comú en els catalans i especialment en els barcelonins, no tenia Pi i Margall: i és la ironia. Ni en els seus discursos ni en els escrits trobem mai frases iròniques. Algunes vegades, i encara ben poques, hi trobem el sarcasme. En els articles d'*El Nuevo Régimen* he trobat en una ocasió, almenys, frases sarcàstiques. Fou quan tornà a la península, de tornada de les Filipines, el general Polavieja. Aleshores els elements plutocràtics i clericals de la nostra ciutat li prepararen una rebuda apoteòsica, amb un arc triomfal i tot. Pi i Margall, des d'*El Nuevo Régimen*, recomanà sarcàsticament als elements al·ludits que demanessin palmes a Elx i llorens a Tarifa per a oferir-los a l'anomenat general cristià.

Algú ha reïret, en parlar de la catalanitat de Pi i Margall, l'allunyament en què va viure de Catalunya. Es veritat que fa

estrany de comprovar que després de traslladar-se a la capital d'Espanya va passar més de trenta anys sense tornar a Catalunya. Un hom pot sospitar que tenia algun pregon ressentiment contra la seva terra o contra la seva ciutat nadiua. Cal dir, però, que aquest allunyament va minvar en la segona meitat de la vida de Pi. Quan va anar a Barcelona, en l'any 1881, parlava constantment en castellà, fins amb les persones de la seva família i amb els seus amics de la infància. Quan tornà en l'any 1888, ja féu ús alguna vegada de la llengua materna, i en venir per última vegada, en l'any 1901, en un viatge que fou de comiat a la terra catalana, Pi i Margall s'esforçava, en totes les ocasions que podia, a parlar en català.

Pi i Margall, en el darrer terç de la seva vida, s'adonà perfectament del curs de la renaixença catalana. Ell, que no havia cregut gaire en els resultats de l'esforç de Rubió i Ors i els altres iniciadors de la restauració lingüística, va reconèixer després els fruits d'aquesta obra; i així en *El Nuevo Régimen* seguia el moviment literari català i en parlava joiosament amb alguna freqüència. Ell veia l'evolució literària de Catalunya. I a mesura que aquesta avançava, ell hi tenia més fe i més prop se sentia del daler espiritual que hi batejava. La seva intervenció en els Jocs Florals de 1901 va ésser la demostració pública d'aquests sentiments de Pi i Margall en la posta de la seva llarga vida.

A. ROVIRA I VIRGILI.

Espanya és una República de treballadors de totes classes que s'organitza en règim de llibertat i de justícia.

Els poders de tots els seus organismes dimanen del poble.

Dr. Josep Fior Martus

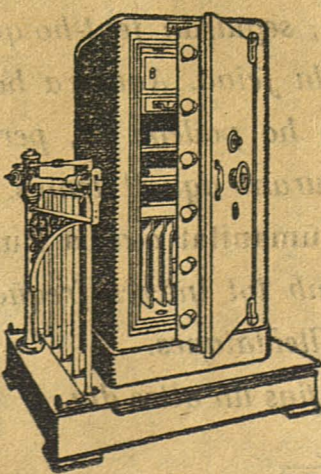
EX-METGE DE L'HOSPITAL DE LA STA. CREU I S. PAU DE BARCELONA

Malalties de l'Aparell Digestiu

Paeria 8-1.ª

LLEIDA.

Bàscules per a autocamions i tot comerç
Arques nou sistema contra foc i sopleit

ARISÓ

El GRAN PREMI i Medalla d'Or
Exposició Internacional Barcelona 1929

Sans, 12. BARCELONA

Montador - Representant

PAULINO COSTA

Passeig Pi Margall, 14. LLEIDA

DE LA GENERALITAT

La Creu Roja Espanyola a Lleida

Secció Il·lustrada

NOTES LOCALS

Per la Comissaria delegada de la Generalitat de Catalunya a nostres comarques han estat aprovats els padrons de cèdules personals d'enguany, formats pels Ajuntaments de Juncosa, Guàrdia de Tremp, València d'Aneu, Espot, Liesp, Mollerussa, Algerri, Castellserà, Tarrés Tornabous, Figols, Golmés, Vallfogona de Balaguer i Llobera.

Per la mateixa Comissaria ha estat autoritzada l'execució dels pressupostos municipals aprovats pels Ajuntaments d'Alfés, Peramea, Castellserà, Torreserona, Benavent de Lleida, Juneda, Vilach, Masoterias, Betlan, Arros i Vila.

També ha estat autoritzada l'Ordenança per a l'exacció de l'impost de prestació personal i de carros aprovada per l'Ajuntament d'Asentiu de Belcaire.

Ha estat concedida a l'Ajuntament de Sant Antolí, l'ajut de l'oficina de construccions civils de la Comissaria de Lleida per a portar a cap la presa de dades per a la confecció de plànol i pressupostos a l'objecte de bastir noves Escoles a l'agregat de Motpalau.

El Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya insereix convocatori del Patronat d'Assistència Social de la nostra ciutat, anunciant la provisió de tres beques per a seguir els estudis d'un art u ofici, a elecció del becarí, amb l'obligació de cursar també els de la instrucció primària, amb la corresponent educació, tot rebent alhora la manutenció, vestits i altres auxiliis complementaris a l'Establiment que designi la Comissió de Beneficència Particular, tot això d'acord amb les prescripcions del reglament aprovat pel Protectorat, pel qual es regeix la Fundació benèfic-docent «Llegat Pere Vila i Codina» de la que fou província de Lleida, de les quals beques en correspon una a cada un dels partits judicials de Borges d'Urgell, Lleida i Sort.

Les instàncies, degudament reintegrades, hauran d'anar acompanyades, dels documents que justifiquin el dret del becarí a utilitzar i rebre els beneficis de la Fundació; aniran subscrietes pel representant legal del beneficiari, el qual, per tant, restarà obligat, en el seu cas, a encarregar-se d'aquell, si no pogués continuar, per qualsevol concepte, beneficiant-se de la beca; i seran adreçades a la Comissió de Beneficència Particular del Patronat d'Assistència Social de les Comarques de Lleida, en el termini de trenta dies, a comptar des del 10 del corrent.

Els sol·licitants hauran de reunir, ultra la bona conducta, les condicions de tenir de deu a quinze anys. ésser nascuts en

Com estava anunciat diumenge al matí tingué lloc, la inauguració del nou local de la Creu Roja a nostra ciutat, i l'acte de retré homenatge a l'insitució, amb motiu de llur actuació durant els successos dels dies 6 i 7 d'octubre darrer, assistint-hi totes les autoritats locals, l'inspector regional, senyor Ventura Tolrà, el provincial de Barcelona senyor Abajo, i secretari senyor Urtach.

El doctor Baró, del Comitè organitzador de l'homenatge, pronuncià breu parlament, lliurant després una placa commemorativa a la Creu Roja local.

A continuació, féu ús de la paraula l'alcalde gestor senyor Pujol Cercós, donant en nom de la ciutat les gràcies a la Creu Roja, per la seva abnegació auxiliant els ferits el dia dels successos.

L'inspector provincial de Barcelona agraf l'assistència de les autoritats a l'acte de la inauguració del Dispensari i Parc social, fent ressaltar que dintre la Creu Roja no hi han, ni poden haver-hi ideals polítics i si solament l'afany de servir la humanitat.

El doctor Cava Comabella en nom propi i de la Institució remercià a les autoritats la seva assistència a l'acte de la inauguració que fou província de Lleida i en el territori del partit al qual correspon cada una de les beques, on caldrà que tinguin també la residència, i pertanyer a una família pobre, orfes de pare i mare, de pare, o fills de pares vivents que tinguin més de cinc fills, extrems que caldrà justificar degudament per mitjà de partides d'inscripció de naixement i de baptisme, certificació de pobresa, lliurada pel senyor Jutge municipal, senyor Alcalde, i senyor Rector del poble de la respectiva residència; aquesta, l'orfaneta i nombre de fills, igualment per certificat del senyor Jutge municipal i senyor Alcalde, amb referència a les dades que hi ha a les oficines i arxius corresponents. També és condició indispensable que els sol·licitants gaudixin de la salut necessària per a dedicar-se als estudis i que no pateixin cap malaltia que dificulti en gran manera llur estada en un internat, la qual cosa acreditaran amb certificat mèdic.

Fins el dia 29 del corrent, restarà obert a les oficines de la Comissaria de la Generalitat de Catalunya (antic Palau de la Diputació) el pagament de dides que al·lenen orfes i expòsits de la Casa Inclusa de nostra ciutat i filloles, fent l'advertiment que les llibretes tindran que presentar-se amb el certificat d'existència del minyó que figura al dors dels talons, emplenat i signat pel jutge municipal de la població de residència.

Notes i apunts

Tristan Bernard va proposar un dia aquesta operació a un financier que l'avorrria explicant-li projectes:

—Compreu totes les consciències dels nostres contemporanis pel que valen i torneu-les a vendre pel que ells se les estimen.

El Museu Municipal de Brunswick conserva un cartell de teatre de l'any 1743 que il·lumina singularment els costums del «bon vell temps». Sotia l'anunci de l'espectacle, hi ha aquest text en negretes:

«Per la comoditat del públic, és obligatori que el primer rengle d'espectadors s'estiri a terra, el segon s'agenolli, el tercer estigui corbat repenjan-se, el quart estigui dret. Així tot-hom hi podrà veure. Està prohibit riure, car es tracta d'una tragèdia.»

Pocs saben potser que a Corot és deguda una idea que ha fet molta fortuna entre els botiguers.

Un matí Corot trobà un amic seu, botiguer de novetats per a senyores. Tot parlant, aquest li explicà que tenia una gran existència d'una certa roba que els seus competidors venien a 450 francs el metre, quan es podia vendre a 4 fr., com ell en tenia intenció.

—Amb aquesta rebaixa, acabà, el meu èxit és segur.

Corot s'hi pensà una mica i li aconsellà:

—Si voleu que encara sigui més segur, anuncieu-la a 3'95 francs, però amb el 3 molt gros i el 95 ben petit.

La pensada, com se sap, ha fet fortuna.

X.

guració del Dispensari, que ben prompte començarà a funcionar.

Després les autoritats i invitats recorregueren les dependències del nou local, del qual feren grans elogis, especialment de la sala d'operacions, instal·lada magníficament. El nou local està situat al carrer de Fermí Galan, 75.

Finalment fou servit a les autoritats i invitats un dinar que tingué lloc a l'Hotel Suís.

* * *

Segons ens assabentem, des d'ahir dilluns, ha començat el funcionament del nou Dispensari.

Diu «El Matí»:

«Aquest any passat ha estat l'any dels jesuïtes.»

Aquest i l'altre i el que ara comença.

CALBS

Recuperareu vostres cabells sense pomades ni locions. Procediment nou. Pagament després del resultat.

Escriu: Apartat 10.009 Madrid.

Aquells dies de bonança que frufem el darrer mes de desembre, varen desaparèixer la setmana passada, havent estat substituïts per un fred intens, acompanyat d'una morella que pelava.

El termòmetre va baixar sota zero, arribant a temperatures poc freqüents, a l'extrem que de no sortir el sol, com fa cada dia, ens trobaríem amb un hivern molt cru.

Les notícies que ha publicat la premsa donen compte que els freds són generals a tota Espanya, havent-se arribat en algunes províncies a temperatures poc acostumades.

També sabem que a l'alta muntanya de nostra ex província, i en les serralades d'Andorra ha nevat amb gran intensitat, el qual fa que el fred s'intensifiqui.

Han començat les obres de construcció de la travessia d'Albessa, a la carretera del dit poble a Menàrguens.

Recordem als industrials i comerciants que fins el dia 19 del corrent poden complimentar el que disposa el Reglament per a la aplicació de la llei de pesos i mesures, fent la comprovació i contractació, en les corresponents oficines.

Per la secció Administrativa de primer Ensenyament de nostra Ciutat, s'ha consultat a la Direcció general, la manera en que podran proveir-se les Escoles vacants per malaltia de llurs mestres i mestresses.

Acabades les obres d'arranjament portades a cap al carrer de la Tallada, continuació de les fetes de la Palma, s'ha tingut que arranjar part de la Plaça anomenada dels Quartels, a l'objecte de fer més viable l'enllaç d'ambdues vies.

No sabem on seran destinades les brigades municipals que felen dites obres, encara que fora molt convenient continuessin arranjant alguns carrers de la part alta de la població els quals pel seu estat, es troben en deplorables condicions per al trànsit de tota mena.

Tenim la satisfacció d'assabentar als nostres llegidors que després d'haver-se-li practicat una delicada intervenció quirúrgica, es troba ja del tot guarida, la senyora Ramona Barberà, esposa de nostre bon amic i company senyor Just Pons, Cap del Negociat de Finances de l'Ajuntament de nostra Ciutat.

Ens assabentem per mitjà de la premsa de Barcelona, que s'ha rebut a aquella Audiència procedent de nostra Ciutat la inhibició de la causa seguida pel Tribunal d'urgència contra uns ferroviaris d'aquella població. La dita inhibició és deguda a que els lletrats defensors d'aquelles consideren com a preparatius de sedició els fets dels quals es tenen acusats els processats. Per aquest motiu s'han inhibit a favor de la jurisdicció militar.

L'Aeri Club de nostra ciutat, ha estat afavorit amb la subvenció de 1.500 pessetes que li tenia assignada la Generalitat de Catalu-

nya d'ençà que passaren a aquesta els servels d'aviació civil.

Ens diuen de Mollerussa, que la Junta Directiva de la Cambra de Comerç ha quedat constituïda de la manera següent: president, Tomàs Badia i Vilà; vice-president, Angel Cabestany i Adern; tresorer, Cristòfol Pons i Boch; secretari, Manuel Solà i Pou; vocals: Joan Capell i Soler, Salvador Casamitjana i Maià, Angel Rossell i Soler; delegat, Isidre Cuberes i Costa. Demés s'han constituït les següents Comissions: De mercats, carreteres, assumptes socials, festes, estació.

Com a nota diumengera hem de fer ressaltar l'interès demostrat en nostra Ciutat pel partit tingut a la Ciutat comtal, entre l'Atletic Bilbao i el F. C. Barcelona.

El desenvolupament del joc, va ésser seguit per una gran gentada, puix no hi havia aparell de ràdio, en cafès, bars, i altres locals, inclús a l'aire lliure, que no estés rodejat de nombros públic, comentant les incidències del partit.

A Balaguer s'ha constituït una entitat cultural, sota el nom d'«Ateneu Recreatiu». Sembla que l'activitat dels seus fundadors es decantarà a conrear el teatre d'aficionats.

Per la brigada d'obres de la Comissaria de la Generalitat de Catalunya, es procedeix a cercar, amb paret, els terrenys propietat de l'antiga Diputació, situats entre l'Església de Sant Martí i la Presó, cridant força l'atenció la forma irregular adquirida per aquells parcs, durant el temps transcorregut des de la data en que varen ésser cedits per l'Ajuntament, en saldar uns deutes pendents entre ambdues corporacions.

Es una veritat, que el temps tot ho transforma.

Nostre colega «La Tribuna» d'ahir vespre, ens fa saber que entre les personalitats que aspiren a regir la cosa municipal a nostra Ciutat, es troba el senyor Salvador Ortíz Roure.

Això —segons el diari nocturn— és de referència autoritzada.

Traslladem la nova als flamants militants de la CBDA.

Crída la atenció de nombrosos veïns, el que periòdicament aparegui als diaris locals, notícia de rateries comeses per lladregots, quedant la majoria de les vegades amb la major impunitat.

També sabem que algunes ve-

gades no és dona coneixement de robatoris efectuals, a fi d'establir-se les conseqüents molèsties.

De totes maneres, queda demostrat que a nostra ciutat existeixen alguns «maleantes que operen» a ciència i paciència del veïnat, sense estar molestats per la policia.

No podria fer-se quelcom per a foragitar a aquellsos «señoritos mal»?

La passada setmana fou alliberat de la Presó de Lleida, on estava detingut com a complicat en els darrers successos d'octubre, l'ex-alcalde de Bellpuig, nostre bon amic i correligionari senyor Ramon Tudela Aixalà.

Rebi nostra enhorabona l'amic Tudela.

Tenim, també, referències, que és imminent la llibertat del nostre bon amic Rafael Baró, de Sort.

Segons notícies que tenim demà dimecres tornarà a reapareixer el periòdic d'esquerra «La Humanitat».

Ho celebrem.

A les penyes futbolístiques de nostra Ciutat, ha causat apassionades discussions el partit de futbol que tindrà lloc a Lisboa, el dia 5 de maig, entre els equips representants d'Espanya i Portugal.

Per cert, que segons ens assabentem tota la premsa madrilenya protesta que aquest partit internacional tingui lloc a Itàlia i la revenja a Espanya.

Reclamen que el primer es disputi a Espanya. Diuen que per cavalleritat, ja que el darrer partit el varen disputar a Itàlia amb motiu del Campionat del món.

Tot això ens sembla molt bé, però ens semblaria millor que en comptes de parlar de «cavalleritat», es guanyés a Espanya i a Itàlia i de passada es demostrés que el nostre futbol és superior en tècnica al dels italians.

Dr. Antoni Pujadas

Metge - Oculista

Plaça de la Sal, 15, 1er

LLEIDA

Publicaciones Crisol

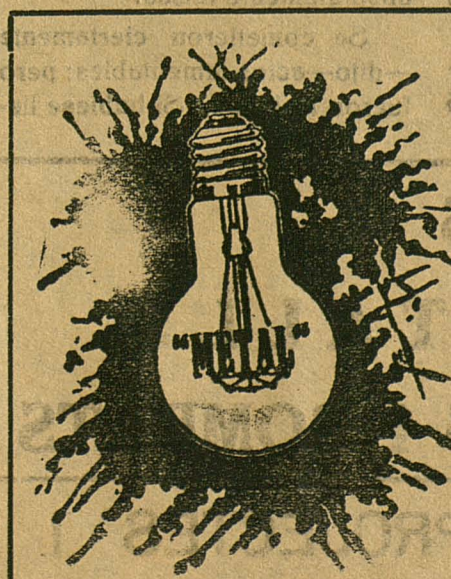
Per aquest cupó i cent segells usats, espanyols, o estrangers, regalem cinc pessetes en llibres.

Apartat 228. — TENERIFE.

La marca que s'imposa a la llar

a l'automòbil a l'aparell de Radio

Fabricant:
C. General E. d'Electricitat
Ronda Universitat, 33
BARCELONA.

La desorientació, a Lliga Catalana, és molt gran. Davant el fracàs de la seva política d'entesa amb les dretes espanyoles, es veu perduda la partida política, a Catalunya i a fora

LA JORNADA

Cada dia veiem "La Veu de Catalunya" atacar l'Institut de St. Isidre. I pensar que fou ella, la Lliga, la iniciadora de la campanya contra la llei de Conreus!

Notes i comentaris

Durant les darreres setmanes, ha pres caràcter la naturalesa entre els lleidatans la qüestió del mercat de fruites.

No cal pas discutir la seva evident conveniència, tant pel que respecta als pagesos i comerciants com pels interessos generals de la nostra ciutat.

El problema trobarà la seva dificultat principal en la qüestió de l'emplaçament del futur mercat, que per les seves dimensions no es pot pas situar en qualsevol lloc. S'ha de fugir dels punts cèntrics de la població i portar-lo a una de les barriades extremes, tant per a descongestionar el tràfic com per a constituir un centre d'atracció que doni vida a la perifèria.

Hi ha una Comissió nomenada per a estudiar-ho, composta de persones enteses i aïmants de Lleida, i d'ella cal esperar que trobi la proposta de solució adequada. Però mentre això arriba, hem de fer present la nostra irreductible oposició a la idea que algú ha insinuat d'aixecar el futur mercat als terrenys guanyats al riu de la plaça Macià. No creiem que idea tan desalinada prosperi. Però si s'insisteix en ella, consili que remouríem cel i terra abans no es cometés el que considerem un atentat a l'estètica urbana.

No estem pas tan sobrats d'espais lliures en el centre de la Ciutat per a que el que amb el temps serà el més bell de tots i que ha de donar-li categoria a Lleida, es fés servir per una cosa així.

Valgui, doncs, com a donada la nostra opinió en aquest sentit, en espera que no caldrà insistir hi més.

Libre d'escàndol, «El último pirata del Mediterráneo», no pas perquè el seu autor s'hagi proposat de fer-lo així, sinó perquè és d'escàndol permanent la vida dels seus protagonistes. Libre que quan un hom acaba de llegir-lo, fa venir ganes de donar-se de baixa del país. Libre que us omple l'esperit d'un terror instantani que fa que de sobte saltu esverat del lliu on heu acabat de llegir-lo, i correu a assegurar-vos que portes i finestres estan ben tancades, però al damunt les refermeu amb barres de ferro i amb cadenes i forrellats i encara ni així teniu la sensació de poder dir que estiguen segur que us entrin a robar.

Si el país té una mica de vergonya i de sensibilitat, si no vol ésser tingut per una República de per riure, com qualsevol reiameu silvestre de reietó

negre, el dia que la truita es giri, tots els personatges de la novel·la de Benavides han de tenir una fi digna.

En el moment en que LA JORNADA, per un temps més o menys llarg, interromp la seva publicació, volem fer constar el nostre pensament respecte a una qüestió política plantejada aquests darrers dies.

Ens referim al possible canvi d'orientació de la C. N. del T. i de la seva eventual intervenció en les lluites polítiques electorals.

Ningú més que nosaltres ho celebraria. Al llarg dels nostres números hem tractat repetidament el tema, i en aquest moment, ens cal recordar que fou un dels nostres homes més significats qui, des de la tribuna de l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona, condemnà virilment l'abstencionisme electoral de les masses obreres defensat per la F. A. I. Si aqueix abstencionisme s'abandona, ho celebrarem vivament.

Però això dit, hem d'afegir que no entenem viable cap contacte electoral dels elements anarquistes amb l'Esquerra, que han de lluitar separatament amb llur significació pròpia.

Prou confusionalisme. L'Esquerra ha d'ésser, exclusivament, un partit liberal i democràtic, tan avançat com es vulgui en les seves aspiracions i en els seus principis, però no un partit de classe, ans de col·laboració de totes les classes, dins les normes de la justícia i del dret, per a trobar solució radical i humana als problemes polítics i socials dels nostres dies.

Un confusionalisme: el d'Estat Català, ha ocasionat els mals que sabem. Es hora de no crear-ne cap més, i per això sortim al pas, aixecant la nostra veu, contra tot propòsit d'entredar la troca novament.

Cadascú al seu lloc, i tots plegats a la bona feina.

L'Agència Fabra ha servit aquesta informació als diaris:

«Paris, 31.—El general López Ochoa ha recibido esta tarde a un redactor de la Agencia Hayas, a quien ha hecho algunas declaraciones.

Referiéndose a las informaciones de Prensa, según las cuales los rebeldes habían sacado los ojos a los niños y las tropas de Africa habían violado mujeres, el general dijo que era absolutamente falsas.

Se cometieron ciertamente —dijo—actos lamentables; pero fueron aislados. Si hubiese lle-

gado a mi conocimiento noticia de crueldades inútiles por parte de las tropas, hubiese empleado para reprimirlas la mayor severidad. En cuanto a los rebeldes, debo reconocer que no aplicaron un plan preconcebido de terrorismo, y en la mayor parte de los casos, como por ejemplo en Trubia, observaron con los prisioneros las reglas más humanitarias de la guerra.»

Dels diaris:

«Madrid, 1.—El señor Gordón Ordax piensa dirigirse nuevamente al presidente de la Cámara y al jefe del Gobierno, pidiendo que se le conceda una interpelación parlamentaria sobre los sucesos de Asturias.»

Llegim la següent notícia que transcrivim:

«Sembla que hi ha el propòsit per part de la Comissaria de la Generalitat, en vista del desig exposat reiteradament per la premsa i com a senyor general de la província, que per la secció de construcció civil es procedeixi amb tota urgència a la confecció d'un projecte de Manicomí, que es pensa aixecar als extensos terrenys que a la carretera d'Osca posseeix la Generalitat i que foren adquirits per a la instal·lació d'una granja agrícola.»

No creiem que el senyor Josa de Gomar, vulgui emprendre una obra de tanta importància i tan elevat cost, com seria la construcció d'un Manicomí a les comarques lleidaneses, i no ho creiem per diferents motius que no escaparan al clar criteri demostrat per dit senyor durant el temps que desempeña el càrrec de Comissari delegat.

Moltes són les raons que abonarien el parer que acabem d'exposar, que avui per manca de temps i lloc, ens abstenim de detallar, i que si cal farem un altre dia, apuntant per endavant la que considerem de més relleu i és que el preu de l'estada augmentaria considerablement, tenint com a patró el que costen actualment les dels malalts acollits a l'Hospital intercomarcal de nostra Ciutat. Es problema que cal estudiar delinudament. I sobretot, fer números.

El règim que s'anomena «transitori» amb el desig, per part de molts, que sigui un trànsit o quelcom de pitjor—és un règim prefectural, més o menys descentralitzat. Règim antidemocràtic, no sols pel seu origen, sinó perquè suspèn tant de temps com ell duri el Parlament, no podrà tenir cap fiscalització

popular. L'emperafiu insubornable del nostre catalanisme i del nostre republicanisme ens impedeix de participar ni directament ni indirectament en un govern que—salvat tot el respecte personal que els seus components ens puguin merèixer—és un govern d'ocupació.

El governador general d'Astúries, senyor Velarde ha dit:

«El trabajo está completamente normalizado. Los obreros están provistos de un carnet, con su fotografía, las huellas dactilares y señas de identificación, la policía tiene una ficha análoga.»

D'una correspondència de Palma de Mallorca, copiem la següent notícia:

«D'acord els senyors governador civil i comandant militar han decidit autoritzar la reobertura dels centres polítics que foren clausurats amb motiu dels darrers fets revolucionaris, sempre que no estiguin subjectes a procediments judicials.»

Llegim en un diari barceloní:

«L'alcalde senyor Joan Pich i Pon, va rebre ahir un telegrama que deia: «En nom Cambra Propietari Urbana Lleida us felicitem nomenament alcalde Barcelona desitjant al nostre president honorari grans èxits que són segurs donades els vostres dots excepcionals.—Salutacions afectuoses.—Signat: Aige, president; Herrera, secretari.»

Ja suposavem nosaltres que la Cambra Urbana tenia grans pensades.

Els jesuïtes—ens ha dit una persona que sap de què va—estàn molt descontents. El senyor Gil Robles els ha fallat i en deixar-se enganyar pel senyor Lerroux no ha acreditat gens ni mica la vivor de la Companyia. Caldrà buscar un altre líder.

A veiem si nombren a l'amic Sanguenys.

La CEDA treballa activament a Catalunya.

Les forces que arreplega són totes procedents de la Lliga. Hi ha veritable pànic entre la seva gent. Després de visitar els amics dels pobles, els prohoms tornen amb unes cares molt llargues.

Boxa A LA PAERIA

El passat dissabte tingué lloc al local de la Paloma, una vetllada, de les que fa un temps i amb encert, ve organitzant el «Lleida Boxing Club».

El programa constava de sis combats i com a base, Samber, vencedor de Shanghaili contra el vencedor de Liki, Negri i Tomys Bas, dels pesos de la categoria galls, Armengol. Aquest encontre que fou seguit amb emoció pel públic donà la sensació durant els vuit rounds que durà que no podria acabar-se sense un K. O. per la duresa i la velocitat que fou jugat.

La victòria es decantà a favor de Samber que portà la iniciativa de la lluita en la major part de les repeses. Armengol s'acredità de bon encaixador i expert en coses de ring; en conèixer la decisió demanà revenja a 10 rounds que fou acceptada. Un bon plat per altra vetllada que els organitzadors no desaprofitaran en benefici de l'afició.

Abans havien pujat els professionals Fornos i Bellart que començaren un combat que semblava interessant, però l'abandó al tercer round de Fornos, féu acabar sense que ens poguéssim enterar de la classe d'ambdós boxadors.

A l'acabar aquest combat l'àrbitre no sapigué pas la seva missió en retardar el temps que ho féu la decisió ja que en aquests casos és automàtica i no cal consultar ningú. El públic donà l'oportuna protesta amb el seu vet a l'anunciar-se el mateix àrbitre per al següent combat.

El quart combat el feren Martí i Ballester del Ll. B. C. en revenja. Guanyà Martí i Ballester, demostrant el curt temps que actualment la seva excel·lent classe. Ens agradaria veure' en altres actuacions.

Ginellí en substitució de Martí II que per indisposició no pogué actuar, lluità contra Labella del Ll. B. C. Partit en que agradà força l'agressivitat del púgil local de major pes que el seu contrincant s'endugué fàcilment la victòria per punts.

Gastón i Cazorro II a cinc rounds també agradaren al públic. El local fou castigadíssim i a pesar d'això amb una hovi

Dilluns al matí, es reuniren al despatx de l'Alcaldia, l'alcalde de gestor senyor Pujol Cercós, el president de l'Associació de Remolaters de Catalunya senyor Marcel·lí Armengol, els alcaldes de diferents pobles de nostra comarca que componen el Comitè que veilla perquè es porti a cap la reobertura de la fàbrica sucrera de Menàrguens.

L'esmentat Comitè, que ha treballat freturosament per tal d'obindre llurs desitjos, es troba molt animat, esperant que l'esforç esmerçat donarà els rendiments tan necessaris per al desenvolupament de nostra pagesia, acordant-se que el vinent dijous marxin a Madrid en representació del Comitè, el senyor Armengol i l'alcalde de Menàrguens, els quals una vegada allí es reuniran amb els diputats per aquesta circumscripció per tal de celebrar entrevistes amb el cap del Govern, a l'objecte de poder lograr la tan desitjada reobertura de la fàbrica de referència.

lla que no es veu pas molt, aguantà els cops fins la decisió de K. O. tècnic perquè era inútil aguantar més el combat.

El preliminar el feren els infantils del club organitzador, Sentís i Rufau, en match d'exhibició.

El local s'emplenà d'un públic potser un xic «enragé» amb els seus però plé d'una afició que si es sap cultivar amb combats successius i cada vegada més interessants, sostindrà al Ll. B. C. en les seves activitats.

L'organització bona, però en altres vetllades l'hem vista més acurada.

Un èxit més s'apunta el Lleida Boxing Club.

M. C.

Recomanem als nostres lectors llegeixin

els periòdics d'esquerra:

La Humanitat

La Publicitat

Imp. «Joventut», Blondel, - 7 LLEIDA.

VIDRES I
CRISTALLS
PLANS I BOMBATS

MAGATZEMS

Cardona & Munné S. A.

Av. República, 44 : LLEIDA : TELEFON, 1622

RÉTOLS
LLUMINOSOS
I OPACS

ESTUDIS, PROJECTES I INSTAL·LACIONS de tota mena de CRISTALLERIA